

Piraeus przeżył swój okres świetności i dobrobytu podczas "Złotego Wieku". Pierwsze załamanie przyszło wraz z Wojną Peloponezką (431-404 p.n.e.); po tym okresie Piraeus nie był w stanie konkurować z przeżywającym wówczas swój największy rozkwit Rodosem. Okres względnego dobrobytu nadszedł wraz z odrodzeniem demokracji (403 p.n.e.).

Odrodzeniem, które nastąpiło właśnie tutaj, na wzgórzu Munychia, dzięki wysiłkom Trasybulusa. Wkrótce jednak nadszedł drugi i ostateczny upadek, powolny ale nieustanny (związany z upadkiem Aten). Początek końca stanowiło nadejście macedończyków, a ostatecznym ciosem było spalenie miasta przez Syllę 85 p.n.e. Potem zostały tylko zgliszcza, zamieszkałe przez kilku zaledwie mieszkańców.